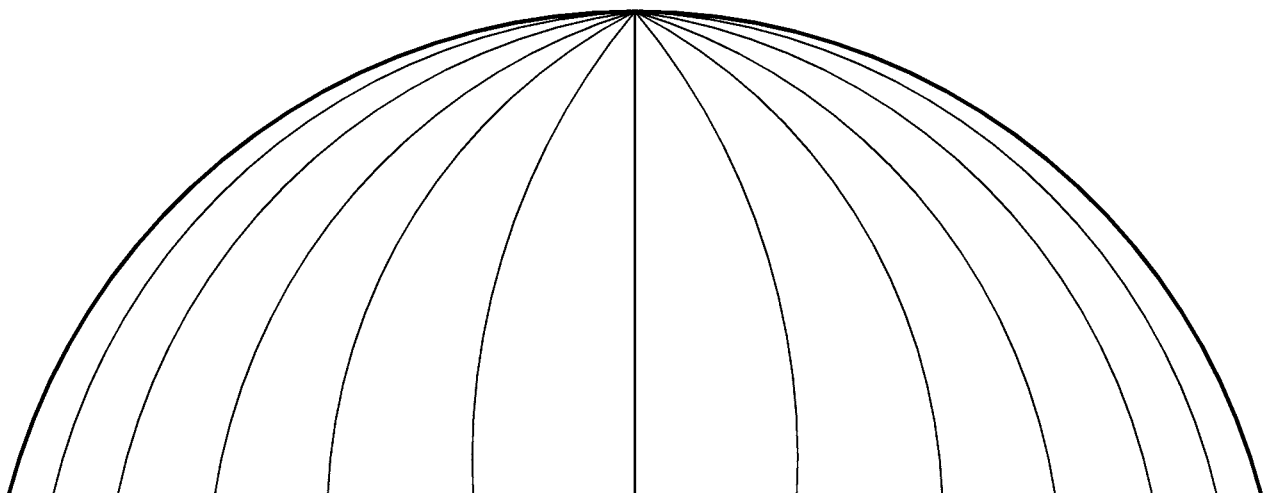

LIPPIS

LIPPAJÄRVELÄISET RY JÄSENLEHTI

JOULU 2008

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Hyvää talvea lippajärveläiset! Pitää äkkiä toivottaa kun tätä kirjoittaessa on lumi maassa. On valoisaa ja aamu- ja iltahämärät kauniita. Tähtitaivasta ei vielä ole näkynyt, mutta kun näkyy, voisi tehdä Lippispolulla tähtitaivasretken ja tutkia avaruuden ihmeitä.

Kunhan järvemme on paksummassa jäässä, siihen ilmestyy kuin taikoen jonakin sunnuntaiaamuna hiihtolatu, joka on iloksi meille kaikille. Tämänkin ladun ilmestyminen on huomaavaisten naapureitten aikaansaannosta. Ensin uuttera hiihtäjä tekee ehjään hankkeen reitin, johon myöhemmin voi saada kaupungilta latukoneella tehdynkin, kunhan se kuuluisa joku pyytää tekijän paikalle. Syytä tyytyväisyyteen siis.

Kaupunginosamme on mielestäni pysynyt siistinä. Mitä nyt lapsukaiset karkkipapereita

heittelee ja koiranulkoiluttajat koristelevat valkoisia tienreunuksia tavallaan. Olen kuullut, että koirat tykkäävät peuhata lumessa vähän kauempanakin kotioveltaan. Niin että lumessakahluusaappaat jalkaan sille, joka on hinnan toisessa päässä. Siitäkin olisimme tyytyväisiä.

Ai, mikä ilmastomuutos? Meillä on hanki. Hanki mikä hanki.

Toivottelen lunta ja sen mukana valoa ja puhtautta!

Lippajärveläiset ry/
Arja Mikkonen,
puheenjohtaja

Lippis 2/2008

Julkaisija: Lippajärveläiset ry.
7. vuosikerta
Painos 1800 kpl

Pankki: Nordea 240018-33011

Toimituskunta:
Päätoimittaja: Raili Suitiala
raili.suitiala@elisanet.fi

Aapo Kirvesniemi
Leo Salminen
Taitto: Seija Kotipalo

Paino: Pekan Pikapaino Oy

Kannen kuva:
"Dianatempeli juhla-alaistuksessa"

Tule mukaan toimintaan! Liity jäseneksi!

Jäsenmaksu 10 euroa/talous
tilille: Nordea 240018-33011
maksun saaja: Lippajärveläiset ry

Merkitse maksun viestialueelle yhteystietosi: nimi, osoite, SÄHKÖPOSTI-OSOITE, puhelinnumero. Jos tiedot eivät välity saajalle viestialueelta, niin ilmoita suoraan sihteerille yhteystietosi kaikki tiedot: raili.suitiala@elisanet.fi.

LIPPAJÄRVELÄISET RY. - HALLITUS V. 2008

Puheenjohtaja -

Arja Mikkonen
Vilniementie 3 F 58
02940 Espoo
Puh. 041 5077 490

Varsinaiset jäsenet:

Varapuheenjohtaja -

Jorma Lehto
Ansakuja 1 C 5
02940 Espoo
Puh. 040 701 3906
jorma.k.lehto@kolumbus.fi

Sihteeri -

Raili Suitiala
Puh. 045 639 7376
raili.suitiala@elisanet.fi

Rahastonhoitaja -

Ari Lokio
Ansatie 4 C, 02940 Espoo
Puh. 040 720 8936
ari.lokio@pp.inet.fi

Lauri Hirvonen
Linnustajankuja 2 C 13, 02940 Espoo
Puh. 050 558 8930
lauritravels@hotmail.com

Varajäsenet:

Mauri Julin
Linnustajankuja 1 D 22, 02940 Espoo
Puh. 050 563 8503
mauri.julin@netsonic.fi

Leo Salminen
Ansatie 8 A, 02940 Espoo
Puh. 0400 411 547
leos@kolumbus.fi

**Lippajärveläiset ry. -
kotisivu:**
www.tietotori.fi/lippajarvelaiset

JOUKKOLIIKENNESUUNNITTELUN UUDET TUULET

YTV:n tehtävänä on tuottaa pääkaupunkiseudun asukkaille laadukkaita joukkoliikennepalveluja niillä määrärahoilla, joita seudun kunnat ovat joukkoliikenteensä järjestämiseen varanneet. Tämä edellyttää asukkaiden ja matkustajien mielipiteiden kuulemista palvelujen suunnittelussa ja kehittämisessä. YTV:n palautejärjestelmä on jo monelle tuttu väline saada mielipiteensä suunnittelijoiden tietoon. Linjastosuunnitelmien laadinnan yhteydessä järjestettävät asukastilaisuudet ovat myös vakiintunutta toimintaa vuorokautteisen joukkoliikennesuunnittelun toteuttamisessa. Uusimpana asukas-yhteistyön muotona kokeilimme kuluneen syksyn aikana ns. asukaspaneelita, joihin asukkaita kutsuttiin mukaan kesän alussa kirjekampanjalla. Asukaspaneelit liittyvät meneillään olevan Seudun joukkoliikennesuunnitelman laadintaan vuosille 2010-2014.

Asukaspaneelita järjestettiin Espoon keskuksessa, Espoonlahdessa, Myrmyssä ja Malmilla ja kokemukset olivat myönteisiä. Kuhunkin paneeliin osallistui 36 alueensa asukasta. Ensimmäisissä tilaisuuksissa elokuussa keskusteltiin joukkoliikennepalveluille asetetuista odotuksista ja toiveista ja toisissa tilaisuuksissa lokakuussa arvioitiin YTV:n joukkoliikennesuunnittelijoiden laatimia suunnitelmaehdotuksia.

Espoon keskuksen paneelissa oli edustajia myös Järvenperän ja Lippajärven alueel-

ta. Järvenperän alueen panelistien mielestä joukkoliikenneyhteydet toimivat tällä hetkellä hyvin Helsinkiin, Espoon keskukseen, Myrmyäkeeseen, Espoonlahteen, Tapiolaan ja Sereunaan. Kehittämistä sen sijaan toivotaan yhteyksissä Etelä-Espooseen, erityisesti Isoon Omena- ja Vantaan suuntaan Tikkurilaan ja Lentoasemalle.

Seudun joukkoliikennesuunnitelmaluonnoksen laatiminen vuosille 2010-2014 on meneillään. Tässä joukkoliikennelinjaston yleissuunnitelmassa esitetään karkealla tasolla ne reitti- ja vuoromäärämuutokset, jotka toteutetaan vuosien 2010-2014 aikana. Suunnitelma ei siis sisällä tulevan Espoon kaupunkiradan eikä Länsimetron liittyntälinjastoja, koska nämä hankkeet valmistuvat vasta suunnitelmakautemme jälkeen.

Järvenperän alueelle ei olla esittämässä merkittäviä muutoksia vuosien 2010 ja 2014 välillä, koska nykyisiin yhteyksiin ollaan melko tyytyväisiä eikä alueen asukas- tai työpaikkamäärä ole merkittävästi lisääntymässä lähivuosina. Tutkittavana on mm. nykyisten Espoon sisäisten poikittaislinjojen 43 Järvenperä-Kivenlahti ja 35 Leppävaara-Matinkylä uudelleen järjestely. Tavoitteena on parantaa toisaalta Järvenperän yhteyksiä Isoon Omena- ja Vantaan suuntaan, toisaalta Leppävaaran yhteyksiä Puolarmetsän sairaalaan. Koska joukkoliikenteen suunnittelussa on koko ajan pidettävä huoli

siitä, että kunnille, tässä tapauksessa Espoon kaupungille, kohdistuvat joukkoliikenteen järjestämisen kustannukset eivät merkittävästi lisäännä, joudutaan linjastoa tarkastelemaan kokonaisuutena ja muuttamaan osa nykyisistä yhteyksistä mahdollisiksi.

Nykyisiä yhteyksiä Vantaan suuntaan ja erityisesti lentoasemalle pyritään parantamaan lyhentämällä linjan 535 Lentoasema-Espoon keskus vuorovälejä. Linjalle on myös kaavailtu reittimuutosta, jonka myötä linja ajaisi jatkossa Jumbon kauppakeskuksen kautta.

Myös hiljaisen ajan joukkoliikenneyhteyksiin ollaan suunnittelemassa parannuksia. Tavoitteena on säilyttää vähintään nykyinen palvelutaso ns. aamuyön liikenteessä. Parhaillaan tutkitaan vaihtoehtoja, jossa yöliikenteen palvelu tarjottaisiin nykyisten runkoseutulinjojen liikennöintiä jatkamalla.

Ensi keväänä järjestettävissä yleisötilaisuuksissa esitellään suunnitelmaluonnoksia sekä kuullaan laajemmin asukkaiden mielipiteitä suunnitelmista. Palauteen pohjalta kootaan Seudun joukkoliikennesuunnitelma vuosille 2010-2014. Tarkoituksena on, että YTV:n hallitus hyväksyy suunnitelman syksyn 2009 aikana. Yleisötilaisuuksista tullaan tiedottamaan helmikuussa 2009.

Outi Janhunen
joukkoliikenteen suunnittelupäällikkö
YTV Liikenne

HAEMME LISÄVOIMIA HALLITUKSEEMME SEKÄ LEHTEMME TOIMITUSKUNTAAN

Erovoorossa olevan puheenjohtaja Arja Mikkosen tilalle haemme UUTTA PUHEENJOHTAJAA

sekä uusia jäseniä, erityisesti naisia, hallitukseen. Lehtemme toimituskunnan herrasemiorit toivovat ikänsä puolesta jo kovasti uutta väkeä lehden tekoon, mutta myös kaikkeen muuhunkin yhdistyksen toimintaan. Meillä on kyläjuhlien ym tapahtumien järjestelyjä ja mo-

nenmoista talkoopuuhaa. Laajakaistayhteydet kotoa sekä tulostin ovat hyödyksi, kuten myös aiempi kokemus yhdistystoiminnasta. Edellyttämme hyviä yhteistyötaitoja. Ota reippaasti yhteyttä sihteeriin Raili Suihtialaan tai hallituksemme muihin jäseniin, jos olet kiinnostunut tulemaan mukaan toimintaamme. Yhteystiedot: raili.suihtiala (at) elisanet.fi, puhelin 0456397376, tai varapuheenjohtaja

Jorma Lehto, sähköposti: jorma.k.lehto (at) kolumbus.fi, puh. 0407013906.

Espoon Kaupunginosa-yhdistysten liitto Eky:n ry:n syyskokouksessa 27.11.08 valittiin yhdistyksestämme hallituksen jäsen ja sihteeri Raili Suihtiala Eky:n hallitukseen varajäseneksi seuraavalle 2-vuotiskaudelle, joten olemme edelleen siellä mukana.

KOLKEKANNAKSENTIEN/HEINIITYN/ VILNIEMENTIEN RISTEYS LIIKENNEVALOHANKE

Lippajärveläiset ry
c/o Raili Saitiala
raili.saitiala@elisanet.fi

Aloitteenne 6.10.2008

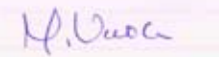
KOLKEKANNAKSENTIEN / HEINIITYN / VILNIEMENTIEN RISTEYS

Olemme saaneet YTV:n kautta aloitteenne liikennevalojen rakentamiseksi otsikossa mainittuun risteykseen.

Ilmoitamme, että kohde on otettu suunnitteluohjelmaamme. Tarkoituksena on saada valo-ohjaus rakennetuksi vuoden 2009 aikana.

Paikalle on aiemmin esitetty mm. nopeushidastimia. Pohjamaan pehmeiden ja runsaan bussiliikenteen takia hidastimien rakentaminen ei kuitenkaan tule kysymykseen.

Jyrki Heikkinen
Ylläpitöpäällikkö

Juhani Vuola
Liikenteenhallintapäällikkö

TIEDOKSI: Esa Rauhala, Jaana Länkelin

Lippajärveläiset ry:n hallituksen jäsenen Raili Saitialan aloitteesta 6.10.2008 on saatu Espoon kaupungilta myönteinen päätös tämän risteuksen liikennevalohankeasiassa ja valo-ohjaus rakennetaan vuoden 2009 aikana. Olemme hyvin kiitollisia kaupungille tästä päätöksestä, koska tätä on jo pitkään odotettu.

Raili Saitiala

LIPPISKÄVELY 27.8.2008

Espoo-päivänä 550-vuotisjuhlien merkeissä järjestettyyn kävelyyn tuli pilvipoutaisena kesäiltana ilahduttavasti osanottajia. Retki oli houkutellut lähtöpaikalle Pekan Pikapainon edustalle Lippajärven nähtävyyksistä kiinnostuneita kävelijöitä kaupunginosan omien asukkaiden lisäksi muualtakin pääkaupunkiseudulta. Aapo Kirvesniemen opastamina kierrettiin Lippispolkua kuullen selostuksia niin hyvin luontokohteista kuin paikkaseudun historiastakin. Urheimmat jaksoivat 3 tunnin aikana kiertää koko 7 kilometrin lenkin, jota kotona vielä saattaa muistella jaetun opaslehtisen parissa. Retken järjestäjät saivat varauksetonta kiitosta mielenkiintoisesta retkestä ja hyvästä opastuksesta.

Leo Salminen

Lippiskävelyille tulijoita kertyi lähtöpaikalle.

LIPPAJÄRVI MIELESSÄIN

Liian nuorena, vain 34-vuotiaana kuollut äitini Hilikka Paaermaa os. Raita oli viettänyt nuoruutensa maatilalla, Naantalin lähistöllä olevassa Luolalassa ja kehittynyt siellä innokkaaksi puutarhahaimiseksi ja viherpeukaloksi. Perheemme asui Mannerheimintien varrella, Tullinpuomissa, mutta Hilikka-äiti kaipasi multaa sormiensa alle. Niinpä kesäpaikaksemme ostettiin mökki Espoon Petaksesta, Lippajärven rannalta.

Ostovuosi oli noin 1951 tai 1952. Joka tapauksessa äiti ei ennättänyt nauttia paikasta kovin pitkään, sillä hän kuoli jo syksyllä 1953. Me muut: isä Pauli Paaermaa, veljeni Risto, sisareni Sirkku ja minä vanhimpana lapsena sekä perheen apulainen Miina Kojo eli Miina-täti vietimme Lippajärvellä monia reippaita ja huolettomia kesä – itse asiassa kaikki 1950-luvun kesät.

Pienen hirsitalon jatkoksi rakennettiin jatko-osa ja me lapset saimme omat huoneet. Isolla tontilla oli paljon niitettävää ja haravoitavaa, iso mansikkamaa ja perunamaa, mutta myös kukkatarhoja, tunnelmallinen sireenimaja, omenapuita ja pitkä juhannusruusupensasaita.

Me muutimme ”huvilalle” kesäkuun 1. päivä, jolloin kesäloma koitti ja taas takaisin Helsinkiin elokuun lopulla, kun koulut alkoivat. Isä kävi kaupungissa töissä ja aloitti samoihin aikoihin innokkaan golfharrastuksensa Talissa. Me lapset vietimme mökillä aikaa pääosin Miina-tädin komennossa ja haravoimme, kitkimme ja perkasimme. Välillä, kun silmä vältti, kirmasimme toki järveen uimaan. Ja se tapahtui monia kertoja päivässä. Siihen aikaan Lippajärvi oli puhdas ja hyvävetinen, vaikka mutapohja olikin.

Pian tulomme jälkeen yläpuolellamme olevalle naapuritontille, Lippajärventien varteen, muutti yritteliäs nuoripari. He asuivat asuntovaunussa ja ryhtyivät rakentamaan omaa taloa ja sen yhteyteen kauppaa. Siitä tuli Stoltin kauppa, joka sittemmin kasvoi täyden mitan marketiksi. Stoltin kaupasta sai kaikkea, mitä maalla vain kuvitteli tarvitsevansa: ruokatavaran sekä karkkien ja limsan ohella astioita, vaatteita, leluja, maataloustyökaluja, siemeniä, ihan mitä vain. Stoltin kauppa veti puoleensa, ei vähiten siksi, että kauppiaspariskunta oli erityisen mukava.

Huolettomia kesä

Loppukesän kohokohtia oli ravustaminen. Isämme vietti elokuun 2. päivänä syntymäpäiväänsä ja useimmiten rapujuhlien merkeissä. Me lapset hommasimme ravut ja keitimmekin ne Miina-tädin ohjauksessa.

”Ankaran työnteon” lomassa luimme innolla Agatha Christien dekkareita, lätkimme päivät pääksytysten korttia, soitimme levyjä gramofonilla ja tanssimme, pelasimme sulkapalloa, heitimme tikkua, uimme ja soutelimme järvellä ja värkkäsimme ulpukan kukista kaulaketjuja sekä ennen kaikkea pyöräilimme ympäri Petasta, Träskändaa ja Laaksolahtea. Uimakoulun ja vieläpä uimakandidaatin tutkinnon suoritimme Riston kanssa Pitkäjärven uimarannalla Laaksolahden Virissä (olikohan lähellekään oikea nimi?).

Vuosikymmenen vaihtuessa 60-luvuksi isäni löysi uuden vaimon ja Lippajärvi unohdettiin. Me lapsetkaan emme enää käyneet siellä, kun ohjelmaan tulivat partioleirit ja kielikurssit. Huvilamme rapustui rapistumistaan. Isä vuokrasi sitä kysyjille ja, kun kävin siellä 1960-luvun puolessavälissä katsastamassa ensikotini kalusteita, en ollut uskoa silmiäni: lähes kaikki kalusteet ja astiat olivat kadonneet, sireenimaja kaatopaikkana, kukkapenkeistä saati mansikkamaasta ei jälkeäkään

Viimeisiä kesä Lippajärvellä, vasemmalta: Risto, Lyyli-apulainen, Sirkku haravaan nojaamassa, Etti-mummi sylissään Tiina-serkku ja urheilullinen Pirkko.

ja ruohokentät rehottivat hoitamattomina. Sauna oli kylpemiseen sopimattomassa kunnossa, laiturei vinossa. Surullista.

Sittemmin isä myi tontin ja sinne rakennettiin tiivis rivitalorypäs. Kävin kurkistamassa paikkaa noin vuosi sitten ja yllätyksekseni löysin kuusi-aidan takaa naapurin huvilan aivan tunnistettavassa kunnossa. Siellä asuu yhä saman perheen jäseniä kuin silloin joskus kauan sitten – kun kesät olivat aurinkoisia, järvet puhtaita, tiet lapsille turvallisia pyöräillä ja me 40-lukulaiset lapsia.

Pirkko Paaermaa

jälleen maalainen Kurikan Mietaankylästä

Naapurissa asuvien Kotkasten (en ole varma nimestä) lasten kanssa oltiin tiiviisti yhdessä ja kesän herkkuihin kuului tietysti jo silloin jäätelö. Vas. Pirkko, Sirkku, naapurin lapset ja oik. Risto.

HEINIEMI-HEINIITTY PUISTOPOLKU

Espoon kaupungin huikean kasvun alkuaikoina, jo -60 luvulla syntyi ajatuksia kansalaisten virkistysmahdollisuuksien lisäämisestä. Tärkeänä pidettiin ranta-alueiden hyväksikäyttöä.

Ranta-alueet oli vain jo 30 luvulla ensimmäiseksi palstoitettu mm. Heiniemessä ja Lippajärven parhaimmilla paikoilla. Yhteiskunnan myöhemmissä muutoksissa ryhdyttiin suosimaan jonkinasteista yksityisomistussuojan vähentämistä ja laadittiin lakeja, jotka mahdollistivat ranta-alueiden lunastamisen yhteisöjen käyttöön.

Ensimmäiset kaupunkisuunnittelijoiden piirtämät virkistysreitti ehdotukset lienevät vuoden 1973 kaavaehdotuksissa, Heinien kylän läpi Pitkäjärven rantaa sivuavana polkuna.

Joissakin rantapalstan omistajissa suunnitelma herätti ymmärrettävää kiukkua, mutta kaupungin aluelunastuksista maksama korvaus lienee ollut riittävä, koska ainakaan käräjöintiä ei asiasta noussut. Ensimmäiset osuutensa myyneet taktikoivat viisaasti, sillä viimeisen omistajan muutama vuosi sitten saama korvaus oli suhteellisesti murto-osa näistä aikaisemmista.

Kun kaupungin omistajuus oli sitten 35 vuoden kuluessa varmistunut, alkoi asiassa tapahtua.

Kaupunki piti hankkeesta tiedotustilaisuuden ja kesällä 2008 ilmestyi kaivinkone Paino-Pekalta joelle menevälle Träskändan puistotielle ja alkoi möyryä tietään kohti Heinien rannassa olevaa jäteveden pump-

paamaa. Puita kaadettiin, soraa, sepeliä, aluskankaita, salaojaputkia ja muuta asiaan kuuluvaa tarviketta tuotiin suurilla kuorma-autoilla ja hämmästyttävän nopeasti valmistui tie, jolle hieno pintakate antoi viimeisen silauksen. Kun vielä puisto-osaston suunnitelman mukaiset istutukset, roskapöntöt ja levähdyspenkit ilmestyivät, saattoivat polkua jo ahkerasti käyttäneet koirantaluttajat ja muut uteliaat todeta, että valmista ja kaunista tuli. Vaikutelmaa vielä paransi, kun tonttien omistajat rakensivat tyylikkäitä aitoja ja kohensivat entisiä takapihojaan, jotka nyt paljastuivat polun kulkijoille.

Toinen vaihe alkoi marraskuussa; jätevesipumppaamolta alettiin rakentaa polkua Heiniityn rivitaloaluetta kiertävänä, Pitkäjärven ja Lippajärven yhdistävää puroa seuraan Kolkekannaksentielle päättyvänä.

Maasto tässä tapauksessa on varsin alavaa, käytännössä tulva- aluetta, joten maapengertä joudutaan nostamaan lähes metrilä. Kaadettavat puut sen sijaan ovat pieniä pajuja ja leppiä.

Tilanne on vähän hankala, koska paikalliset asukkaat ovat omatoimisesti jo vuosia sitten tehneet takapihoilleen nyt jo kauniiksi kasvaneita istutuksia, jotka osin sitten tuhoutuvat polun rakennuksessa.

No-, maa on muhevaa ja toivottavasti puutarhaosaston asiantuntijat valitsevat nopeasti kasvavia istutuksia entisten tilalle.

Polun leveys mahdollistaa työkoneilla suoritettavan kunnostuksen ja talvella tehtävän aurauksen.

Valaistusta ei polulle ole suunniteltu. Moottoriajoneuvoilla kulkeminen on huoltoajoa lukuun ottamatta kielletty, ja tämän varmaankin mopoilla liikkuvat kylämme valistuneet ja vastuuntuntoiset nuoret miehet ilman muuta tietävät. Puomeja ei polulle tule.

Mikäli kuitenkin katsotaan tarpeelliseksi voidaan opastavia liikennemerkkejä asennattaa.

Polun käyttö alkoi siis jo kesällä luonnon ollessa vehreimmillään. Tietty ristiriita oli ilmeisesti havaittavissa. Vaikka polku kulkee varsin lähellä rantaa ei järveä näy. Vain lokkien kirkuna kielii, että jotain vettä lienee tuon vihreän viidakon takana.

Selitys löytyy vallitsevasta systeemistä. Pitkäjärven ranta-alue on suojelu aluetta ja siksi edes pienten järvinäköalaa sallivien aukkojen raivaaminen ei ole mahdollista. Joitakin vuosia sitten rakennetun viemäriputken kohdalla järvi vielä näkyy, mutta parin vuoden kuluttua sekin reikä on varmasti kasvanut tukkoon. Tavallinen polun käyttäjä, jopa luonnonsuojelijaksi lukeutuva kaipaisi pientä kompromissia vallitsevaan tilanteeseen. Lehdettömänä aikana, erityisesti keväällä polulta on varmaankin mukava seurata Pitkäjärven pohjukan sulassa uomassa muuttomatoiltaan palaavien vesilintujen elämää.

Polun jatkaminen aina Lähderantaan asti lienee mahdollista tulevaisuudessa. Maa-alueet ovat kaikki jo kaupungin hallussa, mutta osittain kaavoittamattomia. Tällä hetkellä ei kaupungin suunnitelmissa ole mitään nopeita toimenpiteitä tälle alueelle.

Piakkoin valmistuvan, lähes kilometrin pituisen polkuhankkeen kokonaiskustannukset ovat suuruudeltaan arvioitu olevan hieman alle 300 000 euroa.

Nauttikaamme polusta koko rahan edestä!

Aapo Kirvesniemi

Puistopolku odottaa kulkijoitaan

HAVAINTOJA LIPPAJÄRVEN TILASTA

Mennyt kesä kuten sitä edellinenkin suvi oli Lippajärven tilan kannalta myönteinen. Omien havaintojeni ja Espoon kaupungin tilaamien tutkimusten mukaan järvi on edelleen tyydyttävässä kunnossa.

Kahtena viime kesänä siis vuosina 2007 ja 2008 järvessä ei ole ollut silmillä havaittavia määriä sinilevää, joka aiempina kesinä muodosti levälauttoja! Näkösyvyys on vaihdellut kesäaikaan metrin ja metrin kolmenkymmenen sentin välillä. Näkösyvyyden olen mitannut näkösyvyyslevyllä siten, että tulokset ovat vertailukelpoisia viimeksi kuluneiden kymmenen kesän ajalta. Toisin sanoen näkösyvyys on katsottu aina järven syvimmästä kohdasta ja tällöin on huomioitu sääolot ja kellonaika.

Syynä näihin myönteisiin tuloksiin on ensisijaisesti se, että viileä ja melko sateinen sää ei ole omiaan lisäämään järven sisäisen eikä ulkoisenkaan kuormituksen aiheuttamaa rehevöitymistä. Siis vaikka pohjasedimentteistä liukenee veteen rehevöitymistä edistävää fosforia vähän happea sisältävissä pohjakerroksissa, järvi ei voi ainakaan aiempaa

huonommin. Myöskään ulkoinen kuormitus eli pääasiassa hulevedet eivät näissä oloissa mainittavammin lisää rehevöitymistä.

Oman tärkeän lisänsä on tuonut hapettaminen. Espoon kaupungin vs limnologin Ilppo Kajasteen mukaan käytössä on talvisaikaan entistä tehokkaampi hapetin, joka myös "ruiskuttaa vettä" eli ottaa happea ilmasta. Kesäisin käytössä on ollut vettä liikkeeseen paneva hapetinputki.

Kajasteen mukaan Espoon kaupunki jatkaa hapetusta ja hoitokalastusta kuten kaksi vuotta sitten tilattu kunnostussuunnitelma edellyttää. Hoitokalastusta on tarkoitus toteuttaa aiempaa varovaisemmin.

Uusin koekalastus kesältä 2008 osoittaa, että särki, pasuri ja pieni ahven olivat selviä valtalajeja ja kalasto oli särkivaltainen. Tuloksia verrattiin kuuden vuoden takaisiin koekalastuksiin. Tuloksissa ei ollut suurta vaihtelua vuosien välillä. Pienten ahventen ja pasureiden osuus oli laskenut mutta lahnoja saatiin huomattavasti vuotta 2002 enemmän. Särkien määrä oli pysynyt ennallaan.

Rehevöityneen järven kalasto on aina

särkivaltainen, mikä johtuu liian suuresta ravinnekuormituksesta. Kunnostussuunnitelman mukaan Lippajärvestä pitäisi poistaa särkeä yhteensä 120 kiloa hehtaaria kohti kolmen peräkkäisen hoitokalastusvuoden aikana.

Lippajärvellä hoitokalastusta on toteutettu vuosina 2001, 2002 ja 2007 nuotta- ja rysäpyynnillä. Saaliit olivat vuonna 2001 166,5 kiloa hehtaaria kohti, vuonna 2002 5,5 kiloa hehtaaria kohti ja 13,5 kiloa hehtaaria kohti vuonna 2007.

Myös petokalakannan vahvistamista pitäisi koekalastuksen perusteella harkita sillä petokalojen osuus on Lippajärvestä suhteellisen pieni ja ilman vahvaa petokalakantaa kalasto voi palautua nopeasti särkivaltaiseksi, asiantuntijat sanovat.

Kalastajat kertovat saaneensa järvestä kuluneenakin kesänä hauen- ja kuhanvonkaleita. Jotta vastaisuudessaakin Lippajärveä voisi kutsua hyväksi kalajärveksi, on kaikkien tahojen järkevää antaa täysi tuki järven kunnostussuunnitelmalle.

Jorma Lehto

LÖYDÄ JOULU LÄHELTÄ

**RAVIOLIN KAUPPIAS
JA HENKILÖKUNTA
TOIVOTTA A HYVÄÄ JOULUA!**

**Otamme kinkkuvarauksia vastaan.
Myymme suomalaisia
tuoresuolattuja viljakinkkuja.**

posti Otto.
ark. 8-21, la 8-16
puh. 040 358 0055

Palvelemme:
ark. 8-21
la 8-18
su 12-21

MARKET

RAVIOLI

Lippajärventie 29-31, Espoo
puh. 020 7705000, fax 020 7705001
jussi.vaittinen@k-market.com

KAUPPIAS HOITAA HOMMAN

RAVIOLI UUDISTI JA ONNISTUI

Uudistettu K-Market Ravioli vietti marraskuun viimeisellä viikolla avajaisiaan. Asiakkaita piisasi, sillä parkkipaikka näytti olevan täynnä autoja joka päivä, varsinkin illansuussa. Ravioli on siis entisestään vahvistanut asemaansa kilpailijoiden suhteen.

Näin kauppias Jussi Vaittisella on monta syytä olla tyytyväinen sillä hänen K-kaupallaan menee hänen omien sanojensakin mukaan hyvin. Myynnin hän sanoo kasvaneen reippaan kolmanneksen niistä ajoista jolloin Ravioli aloitti Lippajärvellä noin vuosi sitten. Menestyksen taustalla on monta tekijää. Kauppaa on uudistettu muun muassa tavaravalikoimaa laajentamalla ja kaivattuja palveluita on tullut lisää. Postitoiminta on nyt yrittäjän hallussa ja samassa kaupan tilassa. On saatu pankkiautomaatti ja veikkaustakin voi harjoittaa. Pizzeriakin on voinut jatkaa, tosin hieman aiempaa pienemmissä tiloissa.

Lisää palveluja suunnitteilla

Kauppiaan seuraava hanke liittyy ympäristön siistini pitämiseen. Hän haluaisi laajentaa kierrätyspistettä siten, että myös muovi- ja metallijätteitä sekä ongelmajätteitä voisi siihen jättää. Piste sijaitsisi nykyisten pullonpalautusautomaattien kohdalla. Kauppa on myös anomassa toiminnan laadun takaavaa todistusta – sertifikaattia, jonka kauppias on jo aiemmissa toimipisteissäänkin saanut ja sen velvoittamana kauppaansa pyörittänyt.

Idearikkauudesta ja tarmokkuudesta kertovat Vaittisen muut suunnitelmat ostosten kotinkuljetuksesta sekä pesulapalvelut.

Kokoontumistiloja kaipaaville hän on valmis tarjoamaan KELLARITILOISSA SIJAITSEVAA ISOA HUONETTA. Se voisi olla nuorison tai muiden alueella toimivien yhteisöjen käytössä. Vaittinen viittaa omaan nuoruuteensa jolloin myös kärsittiin tilojen puutteesta ja toteaa naurahtaen ymmärtävänsä nuorten elämää. Lippajärvellä ei juuri voi kehua harrastusten ja oleskelutilojen paljoudella. Hän haluaa kuitenkin muistuttaa, että nuortenkin pitäisi esimerkiksi kaupan läheisyydessä noudattaa yleisiä siisteys- ja käytössääntöjä. Eräät ihmiset ovat nimittäin valittaneet, että pankkiautomaatilla on välillä vaikea asioida nuorison ”parveilla” ympärillä. Jopa vartioita on pyydetty paikalle varmentamaan häiriötöntä asiointia. Jotkut ihmiset ovat valittaneet asiasta automaattia ylläpitävälle yhtiölle. Jussi kuitenkin toivoo, että automaatti pysyisi Lippajärvellä ja lupaa tehdä kaikkensa automaatin puolustamiseksi vaikka sen käyttömäärät eivät olisi riittäviä. Parveilunvähentämiseksi kauppias heittää Espoossa muualla kokeiltua keinoa. Kajauteen ilmoille tuhti annos klassista musiikkia niin eiköhän porukka siirry muualle! Avajaisviikolla marraskuun lopussa Raviolissa oli runsaasti erikoistarjouksia muun muassa lihastiskillä. Kauppias lupaa panostaa edelleen

liha- ja kalatarjontaan. Erityisesti Raviolissa ollaan kiinnostuneita lisäämään lähi- ja luomuruoan tarjontaa. Haastattelun lopuksi Jussi kehuu vielä hyviä suhteitaan keskusliikkeeseen Kescoon. Hän haluaa oikaista julkisuudessa olleita tietoja, joiden mukaan keskusliike määrällisi K-kauppiaita. Vaittisen mukaan 60 prosenttia tuotteista on oman ketjun valikoimasta ja loput voi kauppias hankkia mistä haluaa. Asiakkaatkin näyttävät olevan tyytyväisiä liikkeen toimintaan. Pitkään paikakunnalla asunut Riikka Tolsa-Saloheimo suosii Raviolia, sillä ilmapiiri kaupassa on hyvä. Ainoat miinukset tulevat häneltä kaupan melko ahtaista kassa- ja postitiloista.

Jorma Lehto

*Asukasyhdistys
Lippajärveläiset ry
toivottaa kaikille
hyvää ja rauhaa
Joulua 2008!*

